

International Journal of **Kannada** Research

www.kannadajournal.com

ISSN: 2454-5813

IJKR 2018; 4(3): 63-64

© 2018 IJKR

www.kannadajournal.com

Received: 12-05-2018

Accepted: 13-06-2018

Yallappa Ajit Jakkannavar

Teaching Assistant (Kannada),
Sangolli Rayanna Constitute
College Rani Channamma
University Belgaum, Karnataka,
India

ಗಿರೀಶ ಕಾರ್ನಾಡರ 'ಯಯಾತಿ' ನಾಟಕದ ಪಾತ್ರಸಂಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ

Yallappa Ajit Jakkannavar

ಯಯಾತಿ ನಾಟಕವು ಗಿರೀಶ ಕಾರ್ನಾಡರು ರಚಿಸಿದ ೧೩ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ನಾಟಕವಾದರೂ ಅದರ ರಚನಾ ಸಂವಿಧಾನ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ತೋರಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಲ ಕಥೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಹೊಸ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಗಳ ಅಂತರಂಗಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಪರಿಣತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಯಯಾತಿಯ ಕಥೆಯು ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದು ಅದು ಕಾವ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಪುರುಷನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಕಾರ್ನಾಡರು ಪುರಾಣ ಮೂಲ ಕಥೆಯಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯ ಪಾತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ನಾಡರ ಸೃಷ್ಟಿ ಇವೆರಡು ಪಾತ್ರ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ ತಂತ್ರವೂ ಇವೆರಡು ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲದೇ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಊಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗಿರೀಶ ಕಾರ್ನಾಡರು ಪುರುಷನ ಪಾತ್ರದ ಮೂಲಕ ನವ್ಯ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಪರಕೀಯತೆ ಏಕಾಂಗಿತನದ ಅನುಭವ ನೀಡಿದರೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯ ಪಾತ್ರದ ಮೂಲಕ ದುರಂತ ಜೀವನದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ದೇವಯಾನಿ, ಸ್ವರ್ಣಲತೆಯರ ಸಂಭಾಷಣೆಯೊಂದಿಗೆ ನಾಟಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯಂತೆ ಸ್ವರ್ಣಲತೆ ಕೂಡ ಕಾರ್ನಾಡರೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪಾತ್ರ. ಅರಮನೆಯ ದಾಸಿಯಾದರೂ ಇವಳು ದೇವಯಾನಿ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯರನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಕೊಂಡಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಯು ತನ್ನದೇ ಆದ ದಾರುಣ ಜೀವನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಗಂಡನಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುವ ರೀತಿ ಮತ್ತು ದೇವಯಾನಿ ಯಯಾತಿಯಿಂದ ದೂರವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವರ್ಣಲತೆಯ ಗಂಡನ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯ ದುರಂತ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಕಾರ್ನಾಡರು ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಪಕಥೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿವೆ. ಪುರುಷನ ಆಗಮನದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ನಾಡರ ಕಲ್ಪಿತ ಸನ್ನಿವೇಶವಾದರೂ ಪುರುಷನ ಆಗಮನದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಣಲತೆ ದೇವಯಾನಿಯರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಶರ್ಮಿಷ್ಠೆಯನ್ನೇ ಕುರಿತಾಗಿದೆ. ಶರ್ಮಿಷ್ಠೆ - ದೇವಯಾನಿಯರ ಮುಖಾಮುಖಿಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರ ಸಂಬಂಧಗಳ ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಿದೆ. ನಾಟಕದ ಎರಡನೆಯ ಅಂಕದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ದೇವಯಾನಿಯನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಶರ್ಮಿಷ್ಠೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲು ಬಂದ ಯಯಾತಿ ಶರ್ಮಿಷ್ಠೆಗೆ ಸೋತು ಆಕರ್ಷಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಯಾತಿ ಸೋಲುವುದು ಶರ್ಮಿಷ್ಠೆಯ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಗೆ ಧರ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಕುರಿತು ಅವಳಿಗಿದ್ದ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಸುರಳಾದ ಶರ್ಮಿಷ್ಠೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಳಾದ ದೇವಯಾನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಯಾತಿ ಶರ್ಮಿಷ್ಠೆಯೊಂದಿಗಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯದಿಂದ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೂಲಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದೇವಯಾನಿಯನ್ನು ಬಾವಿಗೆ ನೂಕುವ ಸನ್ನಿವೇಶ, ಯಯಾತಿಯೊಡನೆ ಅವಳು ಧರ್ಮದ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಸಂವಾದ, ದೇವಯಾನಿಯಿಂದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವಳು ತೋರುವ ಚಾಣಾಕ್ಷತೆ ಅವಳ ಸ್ವಭಾವದ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ. ಅವಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ದೇವಯಾನಿಯ ಸ್ವಭಾವ ಸರಳವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವಯಾನಿ ಶರ್ಮಿಷ್ಠೆಯರ ಸಂಬಂಧದ ಈ ನಿಗೂಢತೆಯೇ ಯಯಾತಿಯನ್ನು ಶರ್ಮಿಷ್ಠೆಯತ್ತ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. "ಪ್ರೀತಿ ದೊರೆತರೂ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾಣುವುದು ಶರ್ಮಿಷ್ಠೆಯ ಪಡಿಯಚ್ಚು. ಆದರೂ ಅವಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಹುಚ್ಚು ನಿನಗೇಕೆ?"

Correspondence

Yallappa Ajit Jakkannavar

Teaching Assistant (Kannada),
Sangolli Rayanna Constitute
College Rani Channamma
University Belgaum, Karnataka,
India

ಎಂದು ಅವನು ದೇವಯಾನಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಅವನು ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿಯ ಎದುರು ಆಡಿಯೂ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿಯ ದೇವಯಾನಿಯಂಥ ಹುಚ್ಚಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಲ್ಲ. ಎಂಥ ವಿನಾಶವನ್ನು ಉಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ? ಈ ಆಟದ ಪರಿಣಾಮ ಅವನಿಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದು ಹೋಗಿದೆ. ಮೂಲದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಋತುದಾನದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿಯ ಯಯಾತಿಯೆದುರು ಒಡ್ಡುವದಿಲ್ಲವಾದರೂ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಗಳಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಇದರ ಅರಿವು ಯಯಾತಿಗೂ ಇದೆ. “ನಾನು ಇಷ್ಟು ದಿನ ಯುವತಿಯರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ರೂಪಿನಿಂದ ಗೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಭರತ ಕುಲದರಸ ಹೀಗೆ ಸೋಲಬಹುದೇ? ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಯಯಾತಿ ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಬದಲು ಅವಳೇ ಅವನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಹೀಗೆ ಕಾಮವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲ ಯಯಾತಿಗೆ ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿಯ ಆಕರ್ಷಕ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರೇಮದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿ - ದೇವಯಾನಿಯರ ಸಂಭಾಷಣೆ ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. “ನೀನು ಒಡತಿ, ನಾನು ದಾಸಿ” ಎಂದು ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿ ಈ ಸಂಬಂಧ ಕೇವಲ ತಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿರದೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ - ದ್ವೇಷಗಳೆರಡೂ ಸೇರಿವೆ. ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿ ಅವಳನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಕಾಡಿದರೂ ‘ನನಗಿನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಅಳಿದಿಲ್ಲ’ ಎಂದೇ ದೇವಯಾನಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿಯನ್ನು ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸುವುದು ದ್ವೇಷವಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿ. “ದೇವಯಾನಿ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಮಾತಿನಿಂದ ಅಣುಕಿಸಲಿಲ್ಲ ಅಸುರ ಪತ್ನಿಯೆಂದು ಕಾಡಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಹರಿಸಿದಳು. ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಅವಳು ತನ್ನ ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ‘ರಾಕ್ಷಸಿ’ ಎಂದು ನನ್ನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಿದ್ದರೆ ಈಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸುಖದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದೇವು.” ಹೀಗಾಗಿ ದೇವಯಾನಿ ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದರೂ ಅವಳು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರಳು. “ನನಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೇಡ ಈಗ ನನಗೆ ದಾಸ್ಯದ ಚಟುವಟಿಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ, ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಣೆಯ ಭಾರವಿಲ್ಲ” ಈಗ ನನಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೃಂಖಲೆ ಕಾಣಹತ್ತಿದೆ. ಎಂಬ ಅವಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿ ದೇವಯಾನಿಯರ ಸಂಬಂಧ ಗೂಢಾರ್ಥದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಇಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧಗಳು ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೊಸ ತಿರುವು ನೀಡಿವೆ. ಈ ನಾಟಕದ ಉದ್ದೇಶ ಸನಾತನ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ. ಕಥೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾವ್ಯದ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ನಾಟಕಕಾರರ ತಂತ್ರ, ಕಾರ್ನಾಡರು ಕಥೆಯ ಭಾಗಗಳನಷ್ಟೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದಾರಲ್ಲದೇ ಮೂಲ ವೃತ್ತಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ನಾಡರು ಮೌಲ್ಯಗಳ ಸಂಘರ್ಷದತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಪುರಾಣದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಾರ್ನಾಡರಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ದೇವಯಾನಿ - ಯಯಾತಿಯರ ವಿವಾಹದ ವಿಷಯ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ದೇವಯಾನಿ ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿಯರ ಸಂಘರ್ಷದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಅದು ಬೇರೆ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯಯಾತಿ ದೇವಯಾನಿಯರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮದುವೆಯಾದರು ಎನ್ನುವದನ್ನು ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ತನ್ನ “ಕಣ್ಣುಗೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಣುವಂತಿದೆ. ಅದು ಯಯಾತಿ ಮಹಾರಾಜರ ಮೂರ್ತಿ” ಎಂದು ದೇವಯಾನಿ ಹೇಳಿದಾಗ “ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಯಾತಿಯ ಮೂರ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಕಿರಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲೇನಿದೆ ಗೊತ್ತೇ

ಸಂಜೀವಿನಿ ಮಹಾರಾಜರ ಕಣ್ಣು ಗೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿರುವುದೋಂದೇ ಸಂಜೀವಿನಿಯ ಪಿಪಾಸೆ! ಎಂದು ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿ ಮೂದಲಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಮಾತಿಗೆ ದೇವಯಾನಿ ತೋರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಹೆದರಿಕೆಯಿದೆ. ಹೀಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ದೇವಯಾನಿ - ಯಯಾತಿಯರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಕಾರ್ಯ ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿ ದೇವಯಾನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ಅಂಥ ಮುರಿದು ತಿನ್ನುವ ರೂಪವಾದರೂ ನಿನಗಿದೆಯೇ?” ಎಂದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಡು ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಅದರೆ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಗುರುತಿಸಲಾಗದು. ಈ ಎರಡು ಪಾತ್ರಗಳು ಗುಣ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಪುರು ತನ್ನ ಯವ್ವನವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಘಟನೆ ಕಾರ್ನಾಡ ನಾಟಕದ ಪ್ರಮುಖ ಸನ್ನಿವೇಶವಾಗಿದೆ. ಪುರುವಿನ ತಾಯಿ ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲದವಳಾದ ಕಾರಣ ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅವನಿಂದ ಬಚ್ಚಿಡಲಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜರ ಬಗೆಗಾಗಲಿ ವಂಶದ ಬಗೆಗಾಗಲಿ ಪುರುವಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲ. “ನಾನು ಮಹಾತ್ಮರು ಹುಟ್ಟಿದ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಅಷ್ಟೇ ತನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕೀಟಕವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆಯ ವಾರ್ಧಕ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದೂ ಕೂಡ ತ್ಯಾಗದ ಭಾವನೆಯಿಂದಲ್ಲ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶದ ಮೂಲಕ ವಂಶದ ಅಂತಃ ಸತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿ “ಭೂತಕಾಲದ ಮೃಗಜಲದ ಹಿಂದೆ ಓಡಬೇಕಾಗಿದೆ.” ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಪುರುವಿನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ನಾಡರು ನವ್ಯ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ತಟ್ಟಿದ ಪರಕೀಯತೆ ಏಕಾಂಗಿತನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪುರು ಯಯಾತಿಯರ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಪುರು ತನ್ನ ಅನಾಥತ್ವದ ಪರಕೀಯತೆಯ ವೇದನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆ- ಮಕ್ಕಳ ನಡುವಿನ ತತ್ವ ಆದರ್ಶಗಳ ಅಂತರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪುರುವಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುವ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದ ಅರಿವು ನಿರಾಶಾವಾದ ದುರ್ಬಲ ನಾಯಕತ್ವ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಪರಾವಲಂಬಿಗಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಯುವಜನಾಂಗವನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪುರುವಿನ ಪಾತ್ರದ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶರ್ಮಿಷ್ಠಿಯ ಬಗೆಗಿನ ದ್ವೇಷ ದೇವಯಾನಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವರ್ಣಲತೆಯರ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೆ ಸ್ವರ್ಣಲತೆ ತನ್ನ ದುರಂತವನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಗೆ ಆಪ್ತವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಪುರುವಿನ ಮುಖ್ಯನ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತರುವವಳೂ ಅವಳೇ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ ಸಾಯುವಾಗಲೂ ಅವಳನ್ನೇ ನೆನಸುತ್ತಾಳೆ. ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಆಘಾತದ ಮೂಲಕ ಯಯಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಕಂಡುಬಂದು ನಾಟಕ ಹೊಸ ತಿರುವು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶಿತ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಯಯಾತಿ - ಗಿರೀಶ ಕಾರ್ನಾಡ
2. ಗಿರೀಶ ಕಾರ್ನಾಡರ ನಾಟಕಗಳು - ಸಂ.ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಚಂದರ
3. ಯುಗಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ - ಕೀರ್ತಿನಾಥ ಕುರ್ತಕೋಟಿ
4. ಗಿರೀಶ ಕಾರ್ನಾಡರ ಸಮಗ್ರ ನಾಟಕಗಳು - ಸ್ವಪ್ನಾ ಪ್ರಕಾಶನ
5. ಸಾತ್ವಿಕ ಪಥ- ಜಿ.ಎಸ್.ಅಮೂರ